

SENTÈNCIA de 18 de març de 2004

Legitimació passiva.- Diferències entre la legitimatio ad processum i la legitimatio ad causam.- Recurs d'apel.lació: qüestions noves en el recurs.- Costes: criteris per a la seva imposició.- Prova de testimonis. - Càrrega de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Ramon Jordi F.B., com a titular administratiu del negoci Construccions Serra Alta va formular demanda contra el Sr. Lluís Àngel G.M., segons la qual sol·licitava que es condemnés a aquest darrer a l'abonament dels treball de paleta realitzats el mes d'octubre de 2002 per un import de 1.382,76 €, amb més els interessos legals escaients i la imposició de les costes processals.

La representació processal del Sr. Lluís Àngel G.M. va contestar a la demanda i va adduir l'excepció de manca de legitimació passiva i, respecte del fons del litigi, va argumentar la inexistència de relació contractual, sol·licitant la desestimació de la demanda, amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 17-9-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX: que estimant íntegrament la demanda formulada pel Sr. Ramon Jordi F.B. Titular administratiu del negoci "Construccions Serra Alta"-, ha de condemnar i condemna al Sr. Lluís Àngel G.M., al pagament a aquells de la quantitat de mil tres-cents vuitanta-dos euros amb setanta-sis cèntims d'euro (1.382,76.- EUROS), més els interessos legals meritats des del dia dos d'abril d'enguany i fins que sigui íntegrament satisfeta, imposant-li les costes processals causades de conformitat amb el que preveu el darrer Considerant de la present resolució".

III.- La part defenent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència d'instància i va presentat llur escrit de conclusions en data 17-11-2003, i per mitjà del qual va demanar, de conformitat amb els arguments continguts en el mateix, la revocació de la sentència dictada per l'Honorable Batlle. Per el contrari, la part agent i apel·lada va formular escrit de contesta a les conclusions en data 9-12-2003, i segons el qual sol·licitava el refús del recurs d'apel·lació i la imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part defenent, ara recurrent, justifica el seu recurs d'apel·lació en dos motius o greuges diversos. En primer terme, considera que s'hauria d'haver acollit l'excepció de manca de legitimació passiva perquè de la prova practicada s'extreu que el defenent no va contractar amb l'agent, sinó amb el Sr. C.. Així, de les testificals, excepte la del Sr. C., resulta que es va contractar en nom personal amb el Sr. C. i no amb Construccions Serra Alta, a la vegada que de la documental no apareix cap factura presentada per l'agent al defenent i, en consonància amb la càrrega de la prova, s'ha de rebutjar la demanda. En segon terme, manifesta el recurrent que la valoració de la prova és errònia, atès que quan a les hores facturades s'inverteix la càrrega de la prova; els treballs es van fer de forma incorrecta i no es van finalitzar i no consta tampoc que s'acceptessin els treballs, sinó que solament es reconeix deure al Sr. C. unes 60 hores de feina. I, en darrer terme, sustenta l'apel·lant que la defensa no fou més activa pel gran nombre d'errors de la demanda i que l'actuació de l'agent i les evidències constatades al llarg del procés, permeten no imposar, cas que es rebutgessin els motius d'apel·lació, les costes de la instància.

II.- De la lectura de l'escrit de conclusions de la part recurrent, s'evidencia que, en primer terme, ha de ser objecte d'examen la qüestió relativa a l'excepció de manca de legitimació passiva i, si aquesta esdevé refusada, correspondrà l'anàlisi del fons del litigi.

Quan a la manca de legitimació passiva, no cal abundar més en les adequades precisions establertes per l'Honorable Batlle sobre la diferenciació entre la legitimació ad processum i la legitimació ad causam, tota vegada que en aquest litigi el que es discuteix és si la part agent ostentava o no el dret de crèdit a percebre les

feines de paleta realitzades al pis propietat del defenent. Per consegüent, és clar que la capacitat per a comparèixer en el procés la ostenten ambdues parts (legitimatio ad processum) i que es tracta solament ara d'examinar si realment l'agent, segons el material probatori, fou la part contractista de l'esmentada obra envers el defenent, com a dominus operi, i si assoleix aquesta darrera conclusió s'haurà de desestimar l'excepció de nou plantejada en aquesta alçada. En definitiva, ens trobem front a una qüestió de legitimatio ad causam, on el que es tracta d'esbrinar és si l'agent ostenta o no el dret que li permetre instar una pretensió judicial contra el defenent.

D'acord amb les anteriors precisions, de l'examen del material probatori que es troba a les actuacions s'extreu el que segueix. En primer lloc, esdevé un fet no controvertit que en el pis situat a l'edifici La Pardina, I, 2,2^a d'Aixirivall, de la parròquia de Sant Julià de Loira es van portar a terme durant el mes d'octubre de l'any 2002 uns treballs de reforma en el mateix. Al marge d'aquest fet, que resta provat pels testimonis i per la prova documental, i admès pel defenent, la controvèrsia rau en què, segons el defenent, ell va contractar els treballs a realitzar exclusivament amb el Sr. C. i no amb aquest com a operari de Construccions Serra Alta. Si s'analitza el material probatori que es troba a les actuacions, es pot asseverar que el testimoni Sr. B.S. (foli 41) indica que fou ell qui va posar en contacte al defenent amb el Sr. C. i que el Sr. C. es dirigia al defenent com si l'obra la fes a títol personal, però també esdevé cert que aquest testimoni manté una relació d'amistat amb el defenent. I aquesta mateixa tesi, que és la defensada a la contesta, la sosté el defenent Sr. Lluís Àngel G.M., quan en l'absolució de posicions (foli 38) posa de relleu que ell va contractar a títol personal amb el Sr. C. i no amb l'empresa agent. En canvi, de la prova testifical del Sr. M. (foli 42) aquest contesta que és cert que en una ocasió va treballar en el pis on es van efectuar les reformes per part de l'empresa Construccions Serra Alta i que es va fer a requeriment del Sr. C., i aquest mateix (foli 40) exposa que treballava per l'empresa Construccions Serra Alta en el moment de portar-se a terme les obres (octubre de 2002) i que li va indicar al defenent que treballava per compte de l'empresa agent i que el preu de l'hora de feina seria de 2.500 Ptes, corresponent al defenent l'aportació del material. Si a les consideracions anteriors, afegim, en segon lloc, que de la prova documental resta provat que la manifestació del Sr. C. que treballava per l'empresa constructora agent en el moment de realització de les obres es troba acreditada (folis 44 a 48) i que s'adjunten amb la demanda els fulls de les feines efectuades entre els dies 18 d'octubre i 27

del mateix mes, així com la factura de data 5-11-2002, amb el preu de l'hora fixat a 15,03 €; és a dir, les 2.500 Ptes establertes, s'ha d'entendre, a l'igual que ja ho va fer l'Honorable Batlle, que no pot prosperar l'excepció de manca de legitimació passiva i s'ha de entendre que la part agent ostenta el dret de crèdit pels treballs realitzats envers el defenent.

III.- Quant al fons del litigi tampoc poden ésser ateses les argumentacions del recurrent i, fonamentalment, per dues raons. La primera, perquè en l'escrit de contesta a la demanda només s'empra un argument per defensar la desestimació de la demanda instada, com és la inexistència de relació contractual, sense que respecte del fons es faci la més mínima consideració en relació a si els preus facturats són o no adequats, a la bondat dels treballs realitzats i a la finalització dels mateixos. I en congruència amb aquesta línia de defensa, no es proposa cap mena de prova per la part defenent (cfr. folis 34 i 35). Per tant, preclosa aquesta oportunitat d'efectuar al·legacions no és moment oportú en el tràmit de conclusions o en el recurs d'apel·lació ("pendente appellatione, nihil innovetur") per a introduir qüestions noves que, de ser examinades per la Sala, situarien en indefensió a una de les parts, amb vulneració del dret a la jurisdicció reconegut constitucionalment (cfr. art. 10 CA). I, la segona, perquè encara que les examinéssim assoliríem la mateixa conclusió. En efecte, sustenta la part recurrent que s'inverteix la càrrega de la prova en relació respecte a les hores facturades. Però sembla oblidar el recurrent que correspon a la part agent la prova dels fets constitutius de la seva demanda: realització dels treballs i que, si la defenent, no es troba d'acord amb el nombre d'hores, atès que unilateralment accepta seixanta, o que els treballs no s'han acabat o no s'han efectuat de forma correcta i adequada, la prova d'aquests fets impositius, extintius o excloents li correspon a ella i que, si no proposa cap mena de prova en relació a aquests extrems, i s'entén acreditada la relació obligatòria entre les parts, les regles de distribució de l'onus probandi no poden sinó perjudicar-la i motivar que, provats els fets constitutius de la demanda, i en absència de qualsevol prova i al·legacions temporànies sobre la finalització, correcció o nombre d'hores dels treballs, la demanda s'hagi d'estimar en la seva integritat.

IV.- Per últim, les incorreccions que resalta el defenent i que s'atribueixen a l'escrit de demanda, com els errors en la identificació del pis en el qual es fan les obres o el lloc del mateix, han estat fàcilment subsanades des del moment que resta un fet no controvertit la

realització de les obres en el pis del defenent en el mes d'octubre de 2002 i materialment pel Sr. C. i no tenen ni poden tenir en el cas que ens ocupa cap mena de transcendència revocatòria. I el mateix, s'ha de manifestar respecte de la imposició de les costes processals, perquè al·legada pel recurrent que l'actuació de la part agent i les evidències que s'han constatat al llarg del procés motiven no fer imposició de les costes processals, el cert és que la part defenent s'ha limitat a negar la relació obligacional entre els litigants i, provada aquesta, i sense haver realitzat cap esforç probatori per acreditar les seves al·legacions sobre manca d'acabament, preu o defectes, s'escau l'estimació íntegra, el que suposa a més l'aplicació del criteri del venciment objectiu, segons el que es preveu al Codi 7,51,5, com ha ho ha realitzat certerament l'Honorable Batlle.

V.- El rebuig del recurs d'apel·lació s'ha de traduir en la imposició a la part apel·lant de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Lluís Àngel G.M. contra la sentència, de data 17-9-2003, dictada per l'Honorable Batlle en el procediment abreuja B-172-3/03, dels qual deriva aquest Rotlle, i s'escau confirmar íntegrament la seva part dispositiva, amb imposició a la part apel·lant de les costes processals d'aquesta instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-